

Det er ikke et folketingsanliggende, men et spørgsmål, som arbejdsmarkedets parter må afklare. Vi skal ikke lovgive om løndannelsen, og konflikten siger ikke i sig selv noget som helst om, hvorvidt privatisering og udlicitering er en god idé eller ej.

Derimod viser rapporter bl.a. fra Erhvervsfremme Styrelsen, at der er meget at hente ved øget udlicitering og privatisering: 10-12 pct. at spare eller give øget service for – alt efter temperament. Men det vil jeg vende tilbage til og vil nu vende mig til hovedindholdet af forespørgslen.

Med de helt kritikløse udvidelser af det offentlige muligheder for at drive erhvervsvirksomhed, som regeringen er i færd med at gennemføre, er der lagt op til meget store problemer for en lang række private virksomheder. Det er skelsættende lovgivning, som virkelig flytter hegnspele, og som vi ser meget alvorligt på.

Hvorfor vil det så give de private virksomheder problemer?

Ikke fordi det offentlige kan producere bedre og billigere, for det er ikke tilfældet, men derimod fordi det bliver konkurrence på helt forskellige vilkår. De private virksomheder er fortsat underlagt markedsvilkårene og går konkurs, hvis de ikke sikrer en økonomisk balance. De offentlige virksomheder har derimod skatteydernes penge i ryggen.

Derfor er der åbenlyse muligheder for, at de offentlige virksomheder kan og vil underbyde virksomheder, der opererer på markedsmæssige vilkår, og dermed udkonkurrere ellers velfungerende, konkurrencedygtige arbejdspladser i det private erhvervsliv. Og hvad skulle visdommen dog være i det?

Hvis der havde været tale om lige konkurrencevilkår mellem offentlige og private aktører, havde sagen stillet sig anderledes. Så var det ikke vort velfærdsgrundlag, der var på spil på samme måde, som tilfældet er nu.

Som forslagen ligger, er der imidlertid ingen reel sikkerhed for fair konkurrence, selv om regeringen siger det modsatte. Kalkulationsreglerne er gennemhullede, og hvordan i alverden skal de kontrolleres? Ikke engang konkurrence-loven ønsker regeringen skal gælde ensartet for offentlige og private virksomheder.

Så der er på ingen måde tale om lige vilkår, tværtimod. Ulighederne slår i øjnene, og derfor bliver det en meget alvorlig udvikling, vi vil se, som kan rykke på hele det fundament, som

ellers har sikret os vort nuværende velfærdsniveau. Det er det private erhvervsliv, der har båret den industrielle udvikling og muliggjort det flotte velfærdsniveau, vi har i dag. Det offentlige opgave er at hjælpe erhvervslivet og borgerne, en servicefunktion, ikke en produktionsfunktion, der skal skabe problemer for vores virksomheder.

Med regeringens forslag bliver det ikke lænere de dygtigste, der kommer til at producere, ikke det bedste og billigste produkt, der sejrer. Den reelle pris på varen vil derfor stige – delvis camoufleret som øgede skatter – og den offentlige sektor vil vokse på bekostning af beskæftigelsen i den private sektor. Vor velfærd og internationale konkurrenceevne vil falde, fordi vi ikke sikrer, at det er den reelt konkurrencedygtige produktion, der udvikles. Alt sammen er skridt i den stik modsatte retning af, hvad vi ønsker. Nok så alvorlige ting at se i øjnene. Selvskabte problemer, som regeringen helt frivilligt kaster os ud i.

Det er helt målrettede ideologiske kald, der styrer regeringen. Man ønsker simpelt hen disse planøkonomiske elementer gennemført i ren-dyrket form. Hvordan kan det så ses?

Ja, for det første er der ingen reelle bremser og sikkerheder indbygget, selv om det oprindeligt var foreslået i embedsmændenes rapport. Dels foreslog de nemlig en pligt til gensidig udlicitering kommunerne imellem, dels at kommunernes erhvervsaktiviteter skulle udskilles i særskilte økonomiske enheder og underlægges årsregnskabslovens regler, så man kunne sikre, at skatteydernes penge i hvert fald ikke i alt for vidt omfang blev misbrugt til at fylde i fejlslagne erhvervseventyr.

Dernæst kan man konstatere, at regeringen nu foreslår, at kommuner skal have mulighed for at udpege bestyrelsesmedlemmer i private virksomheder, et helt uhørt skridt, som enhver må tænke sit om. Hvorfor i alverden skal kommunerne dog ind og være med til at styre de private virksomheder?

For det tredje kunne man for nylig konstatere, at regeringen ikke opfatter indholdet af det danske sprog ligesom vi andre. Når arbejdsministeren kan kalde det fair og lige konkurrence, når private virksomheder, der er nødt til at tage sig betalt for de reelle omkostninger for et kursus, skal konkurrere mod offentlige virksomheder, der kan udbyde et tilsvarende produkt helt gratis, fordi skatteyderne har betalt, og endda ydermere betaler deltagerne for at være der, er det